NN 49/2018 (30.5.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-29/18-7 od 15. ožujka 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

988

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višu sudsku savjetnicu Veseljku Kos, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja Hrvatskog Telekoma d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa opunomoćena Irena Brezovečki, protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koju zastupa predsjednik Vijeća dr. sc. Dražen Lučić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Sveti Petar Orehovec, Sveti Petar Orehovec 12, Sveti Petar Orehovec, kojeg zastupa opunomoćena Katja Jajaš, odvjetnica u Rijeci, Trg 128. brigade hrvatske vojske 4, Rijeka, radi utvrđivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 15. ožujka 2018.

presudio je

I. Poništava se djelomično rješenje tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/145, urbroj: 376-10-17-17 od 19. prosinca 2017.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Općine Sveti Petar Orehovec za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Točkom I. izreke osporavanog rješenja tužene Agencije utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na pojedinačno navedenim nekretninama koje su u vlasništvu Općine Sveti Petar Orehovec. Točkom II. izreke istog rješenja utvrđeno je što sve čini tu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu. Točkom III. izreke utvrđena je visina naknade za pravo puta za nekretnine iz točke I. tog rješenja koju je tužitelj obvezan plaćati Općini Sveti Petar Orehovec u iznosu od 23.160,09 kuna godišnje počevši od 31. ožujka 1016.

Tužitelj se poziva na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje u tekstu: ZEK) te na Pravilnik o potvrdi i naknadi za pravo puta. Navodi da je u trenutku pokretanja upravnog postupka na snazi je bio Stari pravilnik te da je neposredno prije donošenja rješenja, a tijekom trajanja upravnog postupka dana 30. rujna 2017. na snagu je stupio Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi (»Narodne novine« 95/17.). Tvrdi da Novi pravilnik koji u odnosu na Stari pravilnik u bitnom sadrži postupovnu odredbu prema kojoj tuženik više ne izdaje potvrdu o pravu puta u postupku vođenom na zahtjev vlasnika nekretnine, već samo u slučaju kada je taj postupak vođen na zahtjev infrastrukturnog operatora te materijalno pravnu odredbu prema kojoj se obveza plaćanja naknade računa za razdoblje od zaprimanja zahtjeva.

Tužitelj smatra da tuženik nije bio ovlašten primijeniti novu materijalno pravnu odredbu članka 5. stavka 4. Novog pravilnika koja nije bila na snazi u vrijeme pokretanja predmetnog upravnog postupka.

Tužitelj tvrdi da je tuženica pobijanim rješenjem priznala Općini Sveti Petar Orehovec pravo vlasništva, a time i status ovlaštenika naknade za pravo puta za nekretnine za koje nije nedvojbeno utvrđeno da su njeno vlasništvo tijekom cijelog vremenskog razdoblja za koje joj je priznata naknada pa time i za nekretnine koje se uopće ne nalaze u njenom vlasništvu. Tvrdi da je po pozivu tužene 30. siječnja 2017. dostavio aktualne zemljišnoknjižne izvatke, što ne znači da je isto zemljišnoknjižno stanje bilo i u vrijeme donošenja pobijanog rješenja. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti osporavano rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu u odnosu na primjenu Pravilnika smatra da je uz primjenu prijelazne odredbe, materijalno pravo pravilno primijenjeno. Nadalje navodi da ni podnositelj zahtjeva niti tužitelj nisu tijekom postupka dovodili u pitanje utvrđeno stanje vlasništva na predmetnim česticama, a nisu dostavili ni dokaze iz kojih bi bilo vidljivo da